

UOHSX00BQ5AS

PŘESEDÁ ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0162/2018/VZ-36199/2018/322/LKa

Brno 6. prosince 2018

V řízení o rozkladu ze dne 2. 10. 2018 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- **Česká republika – Ministerstvo vnitra**, IČO 00007064, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S0289/2018/VZ-27062/2018/531/Est ze dne 17. 9. 2018 vydanému ve správním řízení vedeném ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. d) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, zadavatelem při zadávání části 2 „Dodávky automobilů s pohonem 4x4“ veřejné zakázky s názvem „**Rámcová dohoda na dodávky osobních automobilů v policejním i běžném provedení a dodávky vybavení servisních pracovišť pro automobily rezortu Ministerstva vnitra pro období let 2018 až 2021**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 4. 7. 2017 a ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 7. 7. 2017 pod ev. č. Z2017-018033, ve znění oprav uveřejněných dne 31. 7. 2017, dne 18. 9. 2017 a dne 2. 10. 2017, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 7. 7. 2017 pod ev. č. 2017/S 128-260376, ve znění oprav uveřejněných dne 2. 8. 2017 pod ev. č. 2017/S 146-301785, dne 20. 9. 2017 pod ev. č. 2017/S 180-368554 a dne 30. 9. 2017 pod ev. č. 2017/S 188-385014,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0289/2018/VZ-27062/2018/531/Est ze dne 17. 9. 2018

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Česká republika – Ministerstvo vnitra, IČO 00007064, se sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha (dále jen „**obviněný**“ nebo „**zadavatel**“) – uveřejnil podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, ve Věstníku veřejných zakázek dne 7. 7. 2017 pod ev. č. Z2017-018033, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 7. 7. 2017 pod ev. č. 2017/S 128-260376, oznámení o zahájení otevřeného zadávacího řízení nadlimitní veřejné zakázky s názvem „Rámcová dohoda na dodávky osobních automobilů v policejním i běžném provedení a dodávky vybavení servisních pracovišť pro automobily rezortu Ministerstva vnitra pro období let 2018 až 2021“. Oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo zadavatelem do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 4. 7. 2017 a tímto dnem bylo podle § 56 odst. 1 zákona zahájeno zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku.
2. Z oddílu II. „Předmět“ oznámení o zahájení zadávacího řízení vyplývá, že předmětná veřejná zakázka byla ve smyslu § 35 zákona zadavatelem rozdělena na dvě části, a to:
 - Část 1: Dodávky automobilů a dodávky vybavení servisních pracovišť,
 - Část 2: Dodávky automobilů s pohonem 4x4 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
3. Dne 21. 11. 2017 podal dodavatel – Hyundai Motor Czech s.r.o., IČO 28399757, se sídlem Siemensova 2717/4, 155 00 Praha (dále jen „**stěžovatel**“) – zadavateli námitky z téhož dne proti zadávací dokumentaci veřejné zakázky (dále jen „**námitky**“).
4. Zadavatel rozhodnutím ze dne 1. 12. 2017, které stěžovatel obdržel téhož dne, podané námitky odmítl.
5. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nepovažoval rozhodnutí zadavatele o jím podaných námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal dne 11. 12. 2017 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgánu příslušnému podle § 248 zákona k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení, v daném případě ve smyslu ustanovení § 56 odst. 1 zákona v návaznosti na ustanovení § 273 zákona.

a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178, a pro zvláštní postupy podle části šesté.

6. Dne 22. 6. 2018 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0482/2017/VZ-18674/2018/531/VNe, jímž podle § 263 odst. 5 zákona zrušil rozhodnutí zadavatele ze dne 1. 12. 2017 o námitkách stěžovatele (dále jen „**rozhodnutí o námitkách**“) z důvodu nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Citované rozhodnutí nabylo právní moci dne 11. 7. 2018.
7. Vzhledem k tomu, že Úřad považoval skutková zjištění z předložených materiálů za dostatečná a považoval za prokázané, že se zadavatel dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. d) zákona, zahájil postupem podle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o odpovědnosti za přestupky**“) řízení o přestupku z moci úřední.
8. Dne 25. 7. 2018 vydal Úřad příkaz č. j. ÚOHS-S0289/2018/VZ-21811/2018/531/Est. Proti uvedenému příkazu podal zadavatel dne 27. 7. 2018 odpor z téhož dne.

II. **Napadené rozhodnutí**

9. Dne 17. 9. 2018 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0289/2018/VZ-27062/2018/531/Est (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jehož výrokem I. rozhodl, že se obviněný při zadávání části 2 veřejné zakázky dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. d) zákona tím, že postupoval při vyřizování námitek podaných stěžovatelem v rozporu s § 245 odst. 1 zákona, když se v rozhodnutí o námitkách podrobně a srozumitelně nevyjádřil k námitkám stěžovatele, a to zejména ohledně:
 - požadavku obviněného stanoveného v příloze č. 1 „Technická specifikace poptávaných vozidel + specifikace policejní výbavy pro obě části“ zadávací dokumentace, konkrétně v dokumentu „Příloha č. 1 část 2. k ZD MV-68711-5/VZ-2017“, kde obviněný požadoval, aby využitelný objem zavazadlového prostoru při vybavení vozidla nabídnutým rezervním kolem činil min. 500 dm³, přičemž stěžovatel k tomuto namítal, že daný požadavek u vozů s provedením karoserie „Sedan/hatchback“ je nepřiměřený a bezdůvodně omezuje hospodářskou soutěž,
 - požadavku obviněného stanoveného v příloze č. 1 „Technická specifikace poptávaných vozidel + specifikace policejní výbavy pro obě části“ zadávací dokumentace, konkrétně v dokumentu „Příloha č. 1 část 2. k ZD MV-68711-5/VZ-2017“, kde obviněný požadoval, aby u poptávaných vozidel bylo provedení karoserie 5 dveřové (zadní dveře, víko včetně zadního okna, zasahující až ke střeše), a to i u modelů „Sedan, hatchback“, přičemž stěžovatel považoval tento požadavek za nedůvodný a nepřiměřený účelu použití vozidel, čímž došlo ze strany obviněného k neodůvodněnému omezení hospodářské soutěže, zvýhodnění konkrétního dodavatele a porušení zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace,
 - požadavku obviněného stanoveného v čl. 7. „TECHNICKÉ PODMÍNKY“, konkrétně v bodu a) odst. 7.1 „Vymezení charakteristik a požadavků na automobily“, zadávací dokumentace, podle něhož je dodavatel povinen nabídnout vozidla v běžném provedení v minimálně 5 barvách, s výjimkou stříbrné a žluté barvy, a dále blíže vymezeného v příloze č. 1 „Technická specifikace poptávaných vozidel + specifikace policejní výbavy pro obě části“ zadávací dokumentace, konkrétně v dokumentu „Příloha

č. 1 část 2. k ZD MV-68711-5/VZ-2017“, podle něhož je u všech typů vozů požadována barva karoserie minimálně černá perleťová a stříbrná metalická, další 3 metalické barvy a barvy červená, bílá a modrá nemetalická; požadavek obviněného na barevné provedení, a to zejména požadavek na kombinaci tří nemetalických barev, označil stěžovatel za výrazně omezující hospodářskou soutěž, neboť jej splňuje pouze 6 modelů aut na trhu, a za nepřiměřený předpokládanému využití poptávaných vozidel,

- požadavku obviněného stanoveného v příloze č. 1 „Technická specifikace poptávaných vozidel + specifikace policejní výbavy pro obě části“ zadávací dokumentace, konkrétně v dokumentu „Příloha č. 1 část 2. k ZD MV-68711-5/VZ-2017“, kde obviněný požadoval, aby vnitřní rozměry vozidel činily u parametru b (míra pohodlí vzadu) min. 650 při předním sedadle posunutém na doraz vzad, u parametru c (efektivní prostor pro hlavu vpředu) min. 950 měřeno od spojnice sedáku s opěradlem kolmo k sedáku (sedadla v nejnižší možné poloze), u parametru d (efektivní prostor pro hlavu vzadu) min. 950 měřeno od spojnice sedáku s opěradlem kolmo v prodloužené linii opěradla do stropu (nastavení sedadel odpovídající udávanému parametru objemu zavazadlového prostoru) a u parametru e (šířka v loktech vpředu) min. 1380, přičemž stěžovatel považoval minimální číselné hodnoty předmětných parametrů za nestandardní požadavky, které splňuje jediný dodavatel, čímž došlo k nezákonnému omezení hospodářské soutěže a diskriminaci ostatních dodavatelů.

10. Za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. napadeného rozhodnutí Úřad uložil výrokem II. napadeného rozhodnutí obviněnému pokutu ve výši 30 000 Kč. Výrokem III. napadeného rozhodnutí uložil Úřad obviněnému uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
11. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že argumentace zadavatele v rozhodnutí o námitkách nereaguje na všechny konkrétní námitky vznesené stěžovatelem v jeho námitkách. Úřad dále uvedl, že účelu institutu námitek, tj. aby se stěžovatel dozvěděl autentický názor zadavatele na veškeré jím vznesené připomínky k jeho postupu v zadávacím řízení, v šetřeném případě dosaženo nebylo. Na základě uvedených skutečností Úřad konstatoval, že zadavatel při vyřizování námitek stěžovatele postupoval v rozporu s § 245 odst. 1 zákona, když se v rozhodnutí o námitkách podrobně a srozumitelně nevyjádřil ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách.

III. Námitky rozkladu

12. Dne 2. 10. 2018 obdržel Úřad rozklad zadavatele z téhož dne proti napadenému rozhodnutí. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 17. 9. 2018. Zadavatel podal rozklad v zákonné lhůtě.
13. Zadavatel v rozkladu namítá, že se přestupku, tak jak je popsán ve výroku I. napadeného rozhodnutí, nedopustil, neboť se v rozhodnutí o námitkách s veškerými námitkami stěžovatele vypořádal zcela v souladu s § 245 odst. 1 zákona.
14. Zadavatel dále namítá, že rozhodovací praxí Úřadu, ani judikaturou správních soudů nebylo dosud uspokojivě vyřešeno, jak přesně má zadavatel v námitkovém řízení vedeném v rámci zadávacího řízení postupovat, aby dostal své povinnosti stanovené v § 245 odst. 1 zákona, tedy jak dalece „podrobně a srozumitelně“ se má vyjádřit „ke všem skutečnostem uvedeným žadatelem v námitkách“.

15. Zadavatel dále v rozkladu odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, z níž dovozuje, že požadavky kladené na orgány veřejné moci, pokud jde o detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami adresátů jejich aktů, nesmí být přemrštěné. Takové přehnané požadavky by byly výrazem přepjatého formalismu. Dle zadavatele tak nelze připustit, aby se zadavatel v rámci námitkového řízení musel detailně a precizně vypořádat s naprosto všemi skutečnostmi uváděnými v námitkách, zatímco správní orgány a orgány soudní moci v jimi vedených řízeních, svou podstatou oproti námitkovým řízením složitějších či významnějších, byly této povinnosti na základě judikatury citované zadavatelem v rozkladu zproštěny.
16. Zadavatel je toho názoru, že v rozhodnutí o námitkách stěžovatele poskytl ucelený argumentační systém, tedy že poskytl ucelený, komplexní náhled na danou materii a ucelené odůvodnění svého postupu.

Závěr rozkladu

17. Zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil, případně napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

IV. Řízení o rozkladu

18. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

19. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou dle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem dle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky přezkoumal napadené rozhodnutí v plném rozsahu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
20. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je výše uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k zamítnutí rozkladu a potvrzení napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

21. Podle § 245 odst. 1 zákona zadavatel do 15 dnů od doručení námitek odešle rozhodnutí o námitkách stěžovateli. V rozhodnutí uvede, zda námitkám vyhovuje nebo je odmítá; součástí rozhodnutí musí být odůvodnění, ve kterém se zadavatel podrobně a srozumitelně vyjádří ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách. Pokud zadavatel námitkám vyhová, sdělí v rozhodnutí současně, jaké provede opatření k nápravě.
22. Důvodová zpráva k zákonu k § 245 odst. 1 zákona uvádí následující: „*Ze znění odstavce 1 je zřejmé, že je to primárně zadavatel, který musí vědět, co a jakým způsobem poptává. Musí tedy být schopen svůj postup obhájit (pokud jej přezkoumatelným způsobem obhájit neumí, měl by se především zamyslet nad tím, zda jeho postup v zadávacím řízení, zpochybněný*

námitkou, je správný a zda nemá spíše přistoupit k opatření k nápravě). Pokud bude v námitkách uvedeno něco, co věcně s řešenou problematikou nesouvisí, je přezkoumatelným vypořádáním i sdělení, že daný argument s řešenou věcí nesouvisí, a to včetně uvedení důvodů, pro které na tento svůj závěr zadavatel usuzuje. Dané ustanovení je stěžejní pro reálnou možnost obrany stěžovatele. Není v souladu s odstavcem 1, pokud se zadavatel k námitkám jen obecně vyjádří ve smyslu např. že „technickou kvalifikaci nastavil přiměřeně“ (bez dalšího). Smyslem ustanovení je zvýšení efektivity institutu námitek, tzn. zadavatel by se měl námitkami odpovědně zabývat, brát je i jako příležitost k nápravě svého postupu).“

23. Podle § 268 odst. 1 písm. d) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že postupuje při vyřizování námitek v rozporu s § 245 odst. 1, 2, 3 nebo 4 zákona.
24. Obecně uvádím, že námitky jsou procesním institutem, který představuje primární ochranu dodavatelů před nezákonným postupem zadavatele. Jestliže některý z dodavatelů námitky podá, je zadavatel povinen v rozhodnutí o nich uvést, zda námitkám vyhovuje, či je odmítá, a zároveň toto své rozhodnutí odůvodnit, a to v souladu se zásadou transparentnosti dle § 6 odst. 1 zákona. Tedy tak, aby rozhodnutí zadavatele bylo zpětně přezkoumatelné. V této souvislosti odkazují na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 45/2010 – 159 ze dne 15. 9. 2010, dle kterého požadavek transparentnosti „není splněn tehdy, pokud jsou v zadavatelově postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele“. Tato povinnost zadavatele, odvoditelná již ze samotných zásad zadávání veřejných zakázek, je pak v § 245 odst. 1 zákona zdůrazněna výslovným požadavkem na to, aby se zadavatel v rozhodnutí o námitkách podrobně a srozumitelně vyjádřil ke všem skutečnostem v nich uvedených.
25. K námitce zadavatele, že z rozhodovací praxe Úřadu ani ze soudní judikatury není jasné, jak má zadavatel přesně postupovat, aby dostal povinnosti stanovené mu § 245 odst. 1 zákona, uvádím následující.
26. Hranice mezi tím, zda se zadavatel podrobně a srozumitelně vyjádřil ke všem skutečnostem uvedeným v námitkách, či nikoliv, bude vždy odlišná případ od případu, neboť záleží, jak obecné či konkrétní námitky stěžovatel podá a jak podrobně a srozumitelně se k nim zadavatel vyjádří. Nelze tedy určit konkrétní hranici, vždy je třeba posuzovat případ od případu. Pokud stěžovatel podá pouze obecné námitky, pak i požadavek na jejich odůvodnění bude nižší a naopak v případě konkrétních námitek bude třeba jejich podrobnější a konkrétnější odůvodnění.
27. Ze znění ustanovení § 245 odst. 1 zákona jasně vyplývá, že zadavatel svoji povinnost ve vztahu k řádně podaným námitkám nesplní, pokud se s nimi vypořádá pouze obecným sdělením, aniž by své rozhodnutí opřel o argumentaci založenou na konkrétních a přezkoumatelných skutečnostech. Za takové obecné sdělení lze považovat i obecné konstatování, že se namítaného a konkrétně stěžovatelem popsaného pochybení zadavatel nedopustil a námitky z toho důvodu neshledává relevantní. V takovém případě není naplněn smysl institutu námitek, kdy stěžovatel uvádí jasné argumenty, ale zadavatel na tyto konkrétní argumenty nereaguje vůbec nebo jen povrchně. Povinnost podrobně a srozumitelně se vyjádřit ke všem skutečnostem uvedeným v námitkách má zadavatel i v případě zcela nesouvisejících či lichých argumentů stěžovatele, a to v tom smyslu, že musí

přezkoumatelným způsobem odůvodnit, proč argumentaci stěžovatele pokládá za nesouvisející či lichou.

28. Každý dodavatel má právo na transparentní a nediskriminační postup zadavatele v zadávacím řízení a právo na nezávislý přezkum úkonů či rozhodnutí zadavatele poté, co se u něj dotčený uchazeč neúspěšně bránil námitkami dle zákona.
29. Zadavatel v rozkladu uvádí, že nelze připustit, aby na zadavatele rozhodujícího v námitkovém řízení v rámci zadávacího řízení podle zákona byly kladeny vyšší nároky a striktnější požadavky, než na soudy rozhodující v soudním řízení dle příslušného procesního právního předpisu.
30. S tímto tvrzením lze zajisté souhlasit, avšak je třeba uvést na pravou míru, že nároky, které jsou na vyřízení námitek zákonem kladeny, nejsou ve vztahu k zadavateli nikterak přemrštěné. Je totiž třeba předně vycházet z toho, že primárním účelem regulace zadávání veřejných zakázek je ochrana prostředků, které jsou prostřednictvím veřejných zakázek vynakládány, a to především vytvářením podmínek pro to, aby smlouvy, na jejichž základě jsou veřejné zakázky plněny, byly zadavateli uzavírány při zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli. Jestliže má zadavatel zákonem stanovenou obecnou povinnost zadávat veřejné zakázky v zákonem upravených zadávacích řízeních, přičemž zadavatel je osobou odpovědnou za zákonný průběh daného zadávacího řízení, není nic přemrštěného na tom, aby měl povinnost k námitce stěžovatele svůj postup relevantním způsobem odůvodnit.
31. Zadavatel dále namítá nepravdivost tvrzení Úřadu uvedeného v bodu 52. odůvodnění napadeného rozhodnutí, že z citovaných rozhodnutí Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu v napadeném rozhodnutí vyplývá pouze to, že zadavatele nestíhá povinnost vyjádřit se v rozhodnutí o námitkách ke každé větě obsažené v námitkách stěžovatele.
32. Uvedenou námitku považuji za bezpředmětnou. Z bodu 52. odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by Úřad z nálezu Ústavního soudu a souvisejících rozsudků Nejvyššího správního soudu zaměnil závěr, že zadavatele nestíhá povinnost vyjádřit se v rozhodnutí o námitkách ke každé větě obsažené v námitkách stěžovatele se závěrem, že se má zadavatel vyjádřit ke všem namítaným skutečnostem. Úřad pouze uvedl do kontrastu skutečnost, že zákon po zadavateli nepožaduje vyjadřovat se ke „každé větě“ obsažené v námitkách, ale vyjádřit se ke „všem namítaným skutečnostem“.
33. K námitce zadavatele, že rozhodnutím o námitkách příslušným zákonným požadavkům na kvalitu jeho odůvodnění vyhověl, neboť se s obsahem námitek vypořádal jako s celkem, přičemž nebyl povinen se zabývat všemi dílčími námitkami stěžovatele, uvádím následující.
34. Na námitku stěžovatele týkající se požadavku na minimální velikost zavazadlového prostoru u vozidel v provedení sedan/hatchback, zadavatel reagoval velmi obecně, když uvedl, že poptávané vozy budou sloužit jako SDP (služební dopravní prostředky), přičemž sice jmenovitě uvedl, co bude v jejich zavazadlovém prostoru přepravováno, avšak zůstal u obecného popisu, jenž dostatečným způsobem nekonkretizoval, a tudíž objektivně neprokázal, na základě čeho dospěl k požadované hodnotě „minimálně 500 dm³“. Zadavatel tedy sice označil určité vybavení, jež má v úmyslu ve vozech přepravovat, nicméně je již

nedal do bližší souvislosti s požadavkem na konkrétní hodnotu velikosti zavazadlového prostoru.

35. Rovněž na námitku týkající se požadavku, aby u vozidel s typem karoserie sedan/hatchback tato disponovala vždy min. 5 dveřmi, zadavatel reagoval velmi stručně, když v rozhodnutí o námitkách uvedl, že *„[p]ožadavek na páté dveře jednoznačně vyplývá z použitelnosti SDP (...). Pro uživatele SDP je přístup do zavazadlového prostoru, vzhledem k jeho obsahu, jednou z nejpodstatnějších potřeb (zbraně, ochranné prostředky).“* Zadavatel se tedy i v tomto případě dopustil stejného pochybení jako u námitky směřující vůči požadavku na minimální velikost zavazadlového prostoru, když ve svém rozhodnutí o námitkách poskytl příliš obecné vysvětlení a nepředložil natolik srozumitelnou a dostatečně podrobnou argumentaci, na základě níž by bylo možné posoudit oprávněnost jeho požadavku.
36. Zadavatel v rozhodnutí o námitkách taktéž řádně nevypořádal námitku týkající se barevného provedení vozidel, tj. argumentačně na ni dostatečně nereagoval, když pouze uvedl, že červená barva je odůvodněna skutečností, že se jedná o SDP pro Hasičský záchranný sbor, kdy barva SDP je dána příslušnou vyhláškou a *„[d]alší dvě nemetalické barvy centrální zadavatel definoval na základě dosavadních zkušeností a znalostí. (...) Barevného provedení může být dosaženo i tzv. polepem, tak jako je to například u některých provozovatelů realizováno. Základním důvodem pro další nemetalické barvy mimo červené je hospodárnost, neboť metalické barvy jsou příplatkové a nákladnější. Nejedná se samozřejmě jenom o základní nákup SDP, kde příplatek za barvu nemá v rámci soutěže dodavatelů velkou váhu, ale jedná se hlavně o následné opravy karoserie, kde barevné provedení karoserie je již znatelné na výsledné ceně opravy.“* Z výše uvedeného je zřejmé, že ve vztahu k požadavku na nemetalickou modrou a bílou barvu zadavatel v rozhodnutí o námitkách nepředložil žádné racionální a relevantní zdůvodnění, kdy toliko argumentuje svými „dosavadními zkušenostmi a znalostmi“. V rozhodnutí o námitkách tedy zcela absentuje bližší zdůvodnění požadavku na modrou a bílou nemetalickou barvu, čili část námitky směřující do barevné kombinace – bílá a modrá nemetalická barva zůstala nevypořádaná.
37. V rozhodnutí o námitkách chybí rovněž i jasné a objektivní zdůvodnění požadavku na vnitřní rozměry vozidel, konkrétně minimální číselné hodnoty parametrů „míra pohodlí vzadu“, „efektivní prostor pro hlavu vpředu“, „efektivní prostor pro hlavu vzadu“ a „šíře v loktech vpředu“, tedy, proč byla hranice posuzovaných parametrů stanovena právě na zadavatelem požadované minimální hodnoty v zadávací dokumentaci. Zadavatel sice tvrdí, že k těmto hodnotám dospěl na základě standardního vybavení SDP a provedených zkoušek, avšak bližší výsledky těchto zkoušek, jejich popis, a popis standardního vybavení SDP v rozhodnutí o námitkách zcela absentují.
38. Jestliže tedy zadavatel požadoval, aby jím poptávaný předmět plnění veřejné zakázky disponoval konkrétními požadavky na technické podmínky o určitých parametrech, byl povinen stanovené technické podmínky objektivním způsobem a náležitě, tj. v souladu se zákonem, odůvodnit. Pokud stěžovatel v námitkách brojil proti určitým technickým podmínkám z důvodu jejich nepřiměřenosti, měl zadavatel povinnost se v rozhodnutí o těchto námitkách ke všem namítaným skutečnostem podrobně a srozumitelně vyjádřit, jak výslovně stanovuje § 245 odst. 1 zákona. Zadavatel tak v šetřené věci neučinil, čímž zatížil své rozhodnutí o námitkách nepřezkoumatelností.

39. Výše uvedené vypořádání rozkladových námitek podporuje i skutečnost, že Úřad vydal dne 22. 6. 2018 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0482/2017/VZ-18674/2018/531/VNe, jímž uložil nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí o námitkách. Dne 11. 7. 2018 nabylo citované rozhodnutí právní moci, když zadavatel nepodal rozklad a tedy nerozporoval pochybení, jež mu bylo Úřadem vytýkáno.
40. Úprava obsažená v § 245 odst. 1 zákona a § 268 odst. 1 písm. d) zákona vypovídá o snaze zákonodárce zajistit velmi významné právo dodavatele na řádné odůvodnění rozhodnutí námitek. Zákonodárce tak vyjádřil zájem nejenom na napravení závadného stavu (možnost zrušení vadného rozhodnutí o námitkách), ale i na postihu zadavatele za takové pochybení v řízení o přestupku a současně na prevenci případného obdobného pochybení do budoucna.
41. Ačkoliv rozklad zadavatele směřuje do všech výroků napadeného rozhodnutí, zadavatel se v něm nijak konkrétně nevymezuje vůči výši uložené pokuty ani vůči uložené povinnosti k náhradě nákladů řízení. S ohledem na přezkum napadeného rozhodnutí v plném rozsahu tak lze pouze stručně konstatovat, že při stanovení výše pokuty Úřad postupoval v souladu pravidly obsaženými v § 37 a § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky, tedy řádně zvážil povahu a závažnost přestupku a rovněž správně dospěl k závěru ohledně polehčující okolnosti, a dále, že v daném případě nelze shledat žádné přitěžující okolnosti. Při stanovení výše pokuty se pak zaměřil primárně na její preventivní funkci, což zcela odpovídá všem okolnostem spáchaného přestupku. Přičemž Úřad rovněž správně přihlédl k existenci sbíhajících se správních přestupků a přikročil k uplatnění institutu souhrnného trestu. Při určení výše pokuty pak byla řádně zvážena i ekonomická situace zadavatele.
42. Rozhodnutí o nákladech řízení pak v kontextu rozhodnutí zcela odpovídá zákonné úpravě obsažené v zákoně o odpovědnosti za přestupky a ve správním řádu.
43. Závěrem konstatuji, že jsem napadené rozhodnutí přezkoumal z hlediska zákonnosti, přičemž jsem dospěl k závěru, že Úřad napadeným rozhodnutím rozhodl v souladu se zákonem. K zákonnosti napadeného rozhodnutí a postupu Úřadu v řízení, které mu předcházelo, doplňuji, že jsem v této souvislosti především přezkoumal, zda Úřad před vydáním napadeného rozhodnutí dostatečně zjistil skutkový stav věci, zda na zjištěný skutkový stav správně aplikoval zákon a zda ve správním řízení nedošlo k takové procesní chybě, která by mohla mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.
44. Na základě zhodnocení výše uvedeného konstatuji, že Úřad v napadeném rozhodnutí zjistil skutkový stav bez důvodných pochybností a na zjištěný skutkový stav aplikoval relevantní ustanovení zákona. Úřad současně všechny podklady pro vydání napadeného rozhodnutí řádně označil a uvedl závěry, které z těchto podkladů zjistil a na jejichž základě vyhodnotil, že zadavatel svým jednáním naplnil skutkovou podstatu přestupku. Úřad rovněž uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval, řádně odůvodnil jejich použití a výsledné napadené rozhodnutí mám za srozumitelné, vnitřně bezrozporné a přezkoumatelné.

VI. Závěr

45. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci tohoto správního řízení v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru,

že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.

46. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí o rozkladu.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

Česká republika – Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy